УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 179. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го ВЕРЕСНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 30, 1969 No. 179. VOL. LXXVI

ПІСЛЯ УРОЧИСТОСТИ ПОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ СВЯТОЇ СОФІЇ У РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ СИНОД ЄПИСКОПАТУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ. ТИСЯЧНІ МАСИ НАРОДУ ЕНТУЗІЯСТИЧНО ВІТАЛИ В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ ВСЕЛЕНСЬКОГО АРХИЄРЕЯ ПАПУ ПАВЛА VI, ЯКИЙ У ХРАМІ СВЯТОЇ СОФІЇ ДОБАЧУЄ СИМВОЛ ЄДНОСТИ МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 29 вересня 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАГРОЗИВ КОНГРЕСОВІ, що він не підпише законопроєкту з таким зменшенням податків, яке не дозволяло б Урядові виконувати своє завдання. Коли Конгрес зменшить деякі податкові позиції, — то Ніксон підпише такий закон, казав Президент. Коли Конґрес схвалить той проєкт, що вже прийняла Палата Репрезентантів, тоді Конґрес повинен знайти джерела прибутків, щоб надолужити ті зменшення прибутків внаслідок податкових полегш для всіх платників податків. Ніксон думає при зменшуванні податків про поборювання інфляції. Президент хоче бюджетової надвишки, бо він твердить, що інфляцію спричинили дефіцити в бюджеті в 1966 і 1967 роках.

ПРЕЗИДЕНТ ОБОРОНЯЄ „СЕРЕДНІЙ КУРС" в об'єднуванні шкіл в південних стейтах. Ніксон заявив, що він проти двох скрайностей, з яких одна домагається „негайної інтеграції" шкіл для білих і чорних учнів, а друга хотіла б, щоб окремі школи для білих і чорних учнів вічно існували. Ніксон сказав, що його Уряд деколи сповільнює темп об'єднання шкіл, бо хоче дійти до повного об'єднання без шкоди для дітей в школах. За президентури Джансона не давали федеральної допомоги тим школам, які не об'єдналися і на цьому терпіли учні, що не могли вповні користати зі шкільного навчання.

ЗСА ОБМІРКОВУЮТЬ НЕАТОМОВИМИ ракетами нищити ворожі далекосяжні ракети, коли б ворог заатакував цю країну. Про це зізнавав заступник секретаря оборони Дейвід Р. Пекард в Палатній Комісії Збройних Сил. Коли б зайшла потреба нищити ворожі ракети близько до цілі, тоді не можна б користати з більших атомових ракет і тоді можна б стримувати ворожі ракети сталевими ракетами. Може зайти потреба нищити ворожі ракети тоді, коли не можна одержати своєчасно згоди президента ЗСА, який єдиний може дати дозвіл на вживання атомової зброї. Тоді можна б поборювати ворожі ракети неатомовою зброєю — сталевими ракетами.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПРОСИВ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ жінок, які в числі 3,000 відвідали Білий Дім, щоб вони вели акцію за те, щоб Конґрес схвалив законопроєкти про контролю наркотиків, публічних заворушень та організованих злочинів. „З вашою доспомогою, казав Президент, я зможу здобути перемогу в Конґресі, про яку я дбаю". Ніксон промовляв до жінок на площі, що на півдні від Білого Дому. Пані Ніксон також вітала республіканських жінок, які раніше звиджували Білий Дім, де їх гостили пуншем і тістечками.

У СВІТІ

В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ВІДБУЛИ нараду 60 „невтральних" членських держав тієї організації, здебільша й африканські держави, але й такі, як Юґославія. Рішено в лютому або березні наступного року перевести нову міжнародну конференцію тих держав „на вершинах", мабувь в Танзанії в Африці.

МІЖНАРОДНА АҐЕНЦІЯ АТОМОВОЇ ЕНЕРҐІЇ ПЕРЕВЕЛА у своєму осідку, у Відні, наради про збільшення дотеперішнього числа — 25 — членів Дирекції. Совєти противляться, щоб Західня Німеччина стала членом Дирекції, поки вона не підпише конвенції проти поширення атомової зброї, — але Німеччина, як і Італія, вимагають членства в Дирекції з уваги на їх високе упромисловлення. Генеральним секретарем Аґенції є шведський атомовий учений д-р Зіґвард Еклюнд. Дотепер всього тільки 19 держав ратифікували міжнародний договір проти поширення атомової зброї: ані ЗСА ані СССР, автори того договору, його ще не ратифікували. Для важности договору треба найменше, щоб 40 держав його ратифікували.

НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ВИСТУПИЛИ на телевізійній передачі канцлер Курт Ґеорґ Кізінґер, християнський демократ, і віце - канцлер та міністер закордонних справ, соціял - демократ, Віллі Брандт, заявивши одностайно, що обидві керівні в Німеччині політичні партії вирішили не підвищувати вартости німецької марки „у передбаченій майбутності". Таким чином проводи тих обох партій виелімінували справу валюти з виборчих комбінацій: німецькі й закордонні спекулянти масово скуповували марку та складали їх в банках, з розрахунком, що коли вибори виграють соціялісти, то вони підвищать німецьку марку у відношенні до доляра.

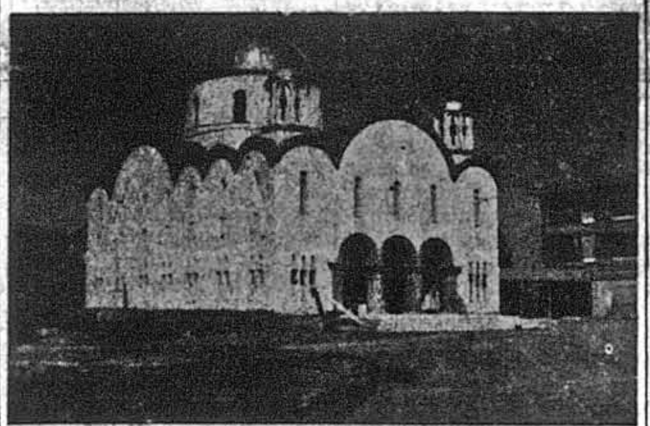
У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ СУДИТИМУТЬ перед американським військовим трибуналом 8-ох старшин так званих спеціяльних військ — „зелених беретів" — за змову щодо вбивства і вбивство 20 червня ц. р. південно-в'єтнамця Таі Хак Чуєна, який буцім-то служив, як шпигун, однаково американцям, як і В'єтконґові. Судитимуть тих старшин у двох партіях.

АМБАСАДОР ЗСА В ЛІБІЇ ПЕРЕПРОСИВ тамошній уряд за те, що — без відома амбасади — директор школи, американець, перепачкував військовим літаком з Лібії на Мальту свого приятеля — лібійського жида. Того американци покарали на Мальті гривною 300 дол. і дозволили йому відлетіти до Італії, а перепачкований жид дістав азиль в ізраїльській амбасаді. Лібійський уряд обурився на співпрацю в нелеґальному виїзді лібійського громадянина.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ҐОЛДА МЕІР ЗАЯВИЛА у Клюбі Крайової Преси у Вашинґтоні, що вона вдоволена розмовою, яку мала з президентом Ніксоном, бо зрозуміла, що Ніксон продовжує політику ЗСА — дбати за втримання рівноваги сил на Близькому Сході. Ґолда Меір погодилась на дальше посередництво дипломата Ґуннара Яррінґа, але висловила сумнів щодо вартости нарад „4-ох великих" про Близький Схід.

ПАПА ПАВЛО VI, ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ, 11 КАРДИНАЛІВ, ДЕСЯТКИ АРХИЄПИСКОПІВ І ЄПИСКОПІВ ТА ДИПЛОМАТІВ І ПОНАД 5.000 МИРЯН ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У НЕБУДЕННИХ УКРАЇНСЬКИХ ТОРЖЕСТВАХ У РИМІ.

Рим (А. Д. і С. К. — Телефоном). Минулої суботи і неділі, 27 і 28 вересня 1969 р., у цій столиці християнського світу відбулися небувалі історії торжества посвячення першого українського католицького храму святої Софії у Вічному Місті, з участю Вселенського архиєрея Папи Павла VI, 11-ох кардиналів, усіх українських католицьких Владик, десятків латинських Архиєпископів і Єпископів та кількадесяти дипломатів і приблизно 5.000 вірних, у тому числі 1.000 українських католиків із ЗСА, 1,000 українців з Канади і решта — прочани з европейських країн, включно з Чехо-Словаччиною і Югославією. Після тих торжеств у суботу і неділю, в понеділок 29 вересня тут, у Студіоні, приміщенні ОО Студитів, почався Синод Єпископату Української Католицької Церкви, кінцеві рішення якого матимуть історичне значення не тільки для цієї Церкви, але й усього українського народу.

Храм св. Софії у Римі

Всі дороги ведуть до Риму

Вже в четвер минулого тижня почалося масове паломництво до Риму українців з багатьох країн їхнього поселення на посвячення храму святої Софії. Літаками з північно-американського континенту, поїздами, автобусами і автомобілями з европейських країн, тисячі вірних Української Католицької Церкви відгукнулися на заклики своїх Владик та вирушили до Вічного Міста на небувале українське торжество. У цих днях для українців справді всі дороги вели до Риму. Чому таке масове паломництво? На це чи не найбільш влучно відповіла давня українська еміґрантка з Перт Амбою, ЗСА, яка вже в літаку на цей запит сказала: „Я була ц. р. в Україні і там України не пізнала. Тепер іду До Риму, може там її побачу". І вона без сумніву побачила її. Побачила її в тисячах українських людей, побачила її у величавій святині святої Софії і в Українському Католицькому Університеті та Ммлій Семінарії побіч. Побачила її у майже двох десятках Владик Української Католицької Церкви, побачила її у маєстатичній постаті Первоієрарха тієї Церкви Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого, який своєю видержливістю і вірністю Богові і своєму народові переміг безбожницьку імперію і на тих торжествах репрезентував поневолену, але справді непереможену Україну. Було ще багато більше нагод побачити Україну в Римі ще перед початком торжеств. Між іншими, один із двох літаків, який вилетів з Ню Йорку в четвер пополудні, приземлився в Римі на інше, ніж було призначене йому місце. Італійські прикордонні й митні урядовці, довідавшись, що це українське паломництво, взагалі не переглядали ані документів, ані багажу, і тоді хор парохії святого Івана Хрестителя з Нюарку, Н. Дж., що прилетів тим літаком, з вдячности заспівав італійцям могутнє „Многая літа!" Захопленим оплескам урядовців і приявної на летовищі численної публіки не було кінця.

Перше торжество

Перше торжество посвячення новозбудованого храму святої Софії, у безпосередньому сусідстві будинку Українського Католицького Університету та Малої Семінарії, на окраїнах Риму, відбулося в суботу 27 вересня ц. р. о год. 5 попол. Уже надовго перед визначеним часом велика, виложена мармуром площа перед храмом виповнилася тисячами паломників. Урочистість посвячення розпочалося точно у призначеному часі, як Верховний Архиєпископ Кир Йосиф, Митрополити Кир Максим і Кир Амвросій, Архиєпископи Іван Бучко і Гавриїл Букатко та всі Єпископи Української Католицької Церкви у супроводі майже шости десятків духовників, численних монахів і монахинь, під ентузіястичні оплески тисячів вірних увійшли до храму. Тільки репрезентанти численних українських установ і організацій, між ними репрезентанти Українського Народного Союзу — головний предсідник Йосиф Лисогір, який одночасно з о. мітратом д-ром Василем Кушніром репрезентував Президію Секретаріяту СКВУ, та заступник головного предсідника інж. Степан Куропась — могли примiститися у самому храмі. Інші слухали урочистих відправ, передаваних гучномовцями, стоячи на подвірі. Насамперед відбулося посвячення храму. Відправою проводив Верховний Архиєпископ Кир Йосиф у сослуженні всіх Владик Української Католицької Церкви і численного духовенства. Діяконували о. Богдан Смик з Ютики, ЗСА та о. Роман Набережний з Торонта, Канада. Після посвячення престолу Верховним Архиєпископом, Митрополит Кир Максим Германюк покропив храм священою водою, а Митрополит Кир Амвросій Сенишин священою водою поклав знак хреста на стінах і дверях храму.

Папа Павло VI

Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий

Вістка, якої всі очікували

Опісля Блаженніший Верховний Архиєпископ Йосиф у сослуженні всіх Владик та численного духовенства відправив Божественну Літургію, а перед її закінченням Первоієрарх коротко промовив. Він заявив, що храм св. Софії у Римі, що його здвигнули своїми пожертвами українці, розсіяні в діяспорі, з'єднав усіх: владик, священиків та мирян і він повинен стати осередком наших об'єднаних молитов за визволення і благо нашого народу. Коли на закінчення свого короткого слова Верховний Архиєпископ Кир Йосиф повідомив, що вже в понеділок 29 вересня ц. р. почнеться Синод Українського Католицького Єпископату — захопленим, ентузіястичним оплескам у храмі і поза ним не було кінця. Це була вістка, якої очікували не тільки приявні на тому святі, але й мільйони українців на рідній землі і в широкому світі.

∴

(У завтрішньому виданні „Свободи" читайте про історичні відвідини Вселенського Архиєрея Павла VI в храмі святої Софії і його звернення до українського народу та про перший фестиваль української культури у Вічному Місті, у неділю 28 вересня 1969 р.).

Президент Ніксон натаврував противників його політики в справі Південного В'єтнаму

Вашинґтон. — Президент Ричард Ніксон назвав „дефетистичним" законопроєкт республіканського сенатора з Ню Йорку Чарльса Ґуделла, за яким ЗСА повинні відкликати всі свої збройні сили з В'єтнаму найдалі до кінця наступного року. Ніксон звернув увагу, що коли ворог знатиме, що Америка все одно відкличе тоді-то й тоді всі свої війська, то він буде терпеливо чекати і не захоче переговорювати про мир. Президент Ніксон апелював до американського народу, щоб той проявляв терпеливість і солідарність, бо коли ворог бачитиме солідарний фронт за політикою Уряду, тоді швидше приступить до ділових мирових переговорів. Ніксон потвердив свою давню готовість — переговорювати з комуністами про все, що вони захочуть, однак знову відкинув комуністичний ультиматум — відкликати беззастережно всі війська та накинути Південному В'єтнамові коаліційний уряд — без переведення виборів і не виждавши їх висліду. Президент Ніксон перевів в минулу п'ятницю 26 вересня пресову конференцію, на якій відповів на 23 запити журналістів. Із них, 7 запитів стосувалися В'єтнаму, 2 — Ляосу й один Совєтського Союзу. Ніксон заявив, що він не знає, якими мотивами керуються Совєти, що вони дотепер не відповіли на пропозицію Америки приступити до переговорів про обмеження атомового зброєння, але уважав за „поступ", що Совєти обіцяли дати відповідь в недалекому часі. Президент признав, що нема такого поступу на шляху до мира, як він його хотів би мати, але ствердив, що все ж є поправа: заповіджено відкликання 60,000 американського війська, у зв'язку з цим дальших 50,000 юнаків не підлягатиме в цьому році рекрутації, зменшилося число жертв у В'єтнамі, а проголошена Америкою мирова плятформа змінила настрої у широкому світі, прихиливши їх в сторону Америки. Президент свідомий опозиції всередині американського народу, але — щодо заповіджених дальших противоєнних демонстрацій по університетах — заявив твердо, що ті студентські демонстрації не матимуть впливу на його політику. Ніксон не виключає, що нові лідери у Ганою можуть змінити своє становище в справі війни-миру, але й не припускає, що це станеться швидко. Він ствердив, що в Ляосі нема американського війська, зате є коло 50,000 війська північно-в'єтнамського. Признав, що Америка помагає — на просьбу ляоського уряду — ляоському війську своїм летством. Ніксон заявив, що поки не відбудуться нові вибори у Південному В'єтнамі, він підтримуватиме тамошній теперішній уряд, який вийшов з останніх виборів і висловив надію, що Сенат відкине проєкт сен. Ґуделла.

Вибори у Західній Німеччини не дали нікому абсолютної більшости

Бонн. — В неділю 28 вересня відбулися парляментарні вибори у Німецькій Федеративній Республіці. У 496-членному бундестагу, себто нижчій палаті парляменту, було до того часу 245 християнських демократів, 202 соціял - демократи й 49 вільних демократів. Християнські демократи становили бльок із соціялістами. За вислідами недільних виборів — Християнсько - демократична партія канцлера Курта Ґеорґа Кізінґера здобула 242 мандати, Соціял - демократична партія 224 і Вільно - демократична 30 мандатів. Хоча християнські демократи втратили 1.4% в порівнанні з виборами в 1965 році, а соціялісти віце - канцлера Віллі Брандта зискали 3.4%, проте ні одна з тих партій не здобула безоглядної більшости і може правити тільки в коаліції з вільними демократами. Таким чином Вільно - демократична консервативна партія, хоч втратила 19 попередніх мандатів, стала „язичком у ваги" і кожна з названих вище двох великих партій розпочала з нею переговори про коаліцію. Не є виключене теж продовження коаліції християнських демократів із соціялістами. В такому випадку канцлером залишився би Курт Ґеорґ Кізінґер, — у випадку ж, коли б Соціял-демократична партія склала бльок з Вільно - демократичною — канцлером став би колишній посадник Західнього Берліну, міністер закордонних справ в останньому уряді, Віллі Брандт. Коаліція соціялістів і вільних демократів мала б у парляменті більшість 254 голоси проти 242. Назагал, цей вислід виборів відповів сподіванням і всі партії „вдоволені", тим паче, що скрайня права, неонацистська Націонал - демократична партія не здобула ні одного мандату.

ЦК компартії ЧССР викинув Дубчека із складу Президії, виправдав совєтську окупацію Чехо-Словаччини

Відень. — Провід комуністичної партії Чехо-Словаччини проголосив повідомлення, що у висліді дводенних нарад Центрального Комітету цієї партії із складу його Президії виключено колишнього першого секретаря партії Олександра Дубчека. Водночас повідомлено, що незабаром Дубчек буде усунений із становища предсідника федеральних Народних Зборів. Крім Дубчека з ЦК компартії ЧССР виключено ще 29 інших прогресивних комуністичних діячів, позбавляючи трьох з-поміж них також членства у самій партії. Проти Дубчека виступав на пленумі ЦК компартії ЧССР її теперішній перший секретар д-р Густав Гусак, який характеризував Дубчека, як нестійку людину, неспроможну протиставитися „правим опортуністичним і контрреволюційним силам". На пропозицію д-ра Гусака Центральний Комітет виправдав минулорічну інвазію Москви і її союзників на ЧССР, стверджуючи, що „введення союзних військ у Чехо-Словаччину в ситуації, яка створилася там влітку 1968 року, було виправдане інтересами оборони соціялізму в ЧССР проти правих, антисоціялістичних і контрреволюційних сил". Між тими, що були виключені з ЦК, опинився також Йозеф Смрковський, близький співробітник Дубчека у започаткуванні лібералізаційних реформ в 1968 році і востаннє його заступник на пості предсідника Народних Зборів. Членства в компартії ЧССР позбавлено ген. Вацлава Прхліка, що був шефом безпеки за Дубчека, Альфреда Черного, окружного партсекретаря Моравії та Вацлава Славіка, службовця центрального апарату. Всі вони виступали відкрито проти Москви і проведеної нею окупації ЧССР.

Осінні Організаційні Збори УНСоюзу відбудуться в кінці цього тижня в Міннеаполісі, Балтиморі і Фреквилі

Джерзі Ситі. — З Головної Канцелярії УНСоюзу повідомляють, що в кінці цього тижня будуть продовжуватися організаційні збори Округ УНСоюзу в Міннеаполісі, Балтиморі і Фреквилі, Па. В суботу, 4-го жовтня відбудуться збори в Міннеаполісі, в якому візьме участь головний радний УНС д-р Михайло Данилюк. Збори відбудуться в приміщенні Українсько - американського Дому при Другій вулиці, Пів. Схід. Початок о год. 7:30 вечором.

В неділю 5-го жовтня ц. р. відбудуться окружні збори Балтіморсько - Вашинґтонської Округи у Балтіморі, в домі „Самопомочі" при 239 Савт Бродвей. Початок о год. 3 по полудні. В зборах візьмуть участь д-р Ярослав Падох, головний секретар і Степан Гавриш, головний радний та обласний організатор УНСоюзу. На зборах будуть обговорені важливі союзові справи. Того самого дня відбудуться окружні збори Шамокинської Округи, у Фреквил, Па. при Рут ч.122 в Клюбі св. Михайла. Початок о год. 2-ій по полудні. На збори запрошені всі урядовці Відділ, члени УНСоюзу та ширше громадянство, яке цікавиться життьовим забезпеченням та громадською працею, що її веде УНСоюз. У зборах візьмуть участь головний касир УНСоюзу Петро Пуцило та обласний організатор Адольф Словік.

Раніше заповіджені збори в Дітройті перенесені на пізніше, Реченець зборів буде проголошений згодом.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вода на млин комуни

Відомо, що найпершою річчю, яка спонукує Ганой продовжувати війну та повторювати вимоги капітуляції на адресу Америки, є його надія на заламання політичної моралі американців. В'єтнамські комуністи пам'ятають, що капітуляція кількох тисяч французького війська в обмеженому таборі Дієнбієнфу 8 травня 1954 року не мала вирішного стратегічного значення. Зате вона мала вирішний для війни психологічний наслідок, бо настільки підірвала громадську мораль у Франції, що там постала криза уряду, і новий уряд П'єра Мендес - Франса вирікся Індо-Китаю і погодився на умови Женевської конференції з того самого року, за якими створено самостійний В'єтнам із його північною частиною під владою Го Чі Міня.

Нагальна противоєнна кампанія в Америці, що її повели були за президента Джансона не лише ліві та ліберальні кола, ідеалісти та дійсні пацифісти, але й демонстранти, що їх за кулісами організували комуністи, спонукала Линдона Джансона зректися повторного кандидування. Ніксоң у своїй передвиборчій кампанії обіцяв закінчити війну. Він задокументував це бажання цілою низкою конкретних актів — між ними започаткуванням відклику з Південного В'єтнаму американських військ та заявою, що Америка признає кожний устрій і уряд у тій країні, який прийде внаслідок вільних виборів, проведених під міжнародною контролею. Комуністи всі ці жести висміюють і не поступаються ані на крок зі своїх вимог, які насправді рівнозначні з вимогою, щоб Америка скапітулювала, беззастережно й односторонньо стягнула всі свої збройні сили з В'єтнаму і проголосила своє незацікавлення дальшою його долею. Очевидно, що Ніксон такої вимоги прийняти не може, бо згода на таку капітуляцію підрізала б авторитет ЗСА в усіх азійських та західніх країнах і дала б могутню спонуку для дальших комуністичних агресій.

Але існують в Америці не тільки невідповідальні елементи, готові до кожної авантури, а й поважні, за своїм суспільним становищем, діячі, які чи то із щирого переконання, чи з бажання здобути собі популярність на тлі непопулярности В'єтнамської війни розпочинають нову антивоєнну кампанію, цим разом уже проти Ричарда Ніксона.

Ось так, два республіканських конґресмени, Доналд Ріґл з Мишиґену й Піт МекКлоскі з Каліфорнії, заявили, що запропонують резолюцію, яка анулювала б так звану Тонкінську резолюцію з 7 серпня 1964 р., що дала законну підставу Урядові для всіх воєнних дій у В'єтнамі. Республіканський сенатор із Ню Йорку Чарлз Ґуделл запропонував законопроєкт, за яким усі американські збройні сили мусіли б відійти з В'єтнаму найдалі до 31 грудня 1970 року, з тим, що не вільно буде призначати дальших кредитів на участь ЗСА у В'єтнамській війні. Демократичний конґресмен з Ню Йорку Аллард Левенштейн пішов ще далі, проголосивши свою активну участь у проголошеній новій серії противоєнних студентських демонстрацій. Аллард Левенштейн переводив минулого року кампанію під гаслом „Покиньмо Джансона!" — з приводу В'єтнамської війни. А минулого тижня демократичний сенатор з Мессачузетсу, Едвард Кеннеді, використовуючи аполітичний бенкет у Бостоні, виголосив промову, в якій заявив: „В'єтнамської війни не можна виправдати, її не можна виграти, вона не варта життя американців. Це — конфлікт, який робить нас хворими, як націю" . . ."

Синдиковані коментатори Ровленд Іванс і Роберт Новак слушно пишуть у статті „Вороги війни не хочуть ждати": „Кожний політичний хід, який дає Північному В'єтнамові доказ зростання противоєнної гарячки в Америці, є ще одним цвяхом у домовину Президентового пляну примусити або переконати Ганой вести переговори про закінчення війни". Всі ці і їм подібні противоєнні демонстрації в Америці є водою на комуністичний млин і продовжують війну. Вони розпалюють також внутрішньопартійні чвари в Америці, бо, ось, наприклад, нюйоркський губернатор Нелсон Рокефеллер, який призначив Чарлза Ґуделла сенатором на місце, що опорожнилось після смерти Роберта Кеннеді, публічно затаврував виступ Ґуделла. Треба дивуватися всім тим конґресменам і сенаторам, які чинять такі демонстрації, дармащо їхні резолюції і законопроєкти не мають ніяких шансів, щоб їх Конґрес схвалив, бо більшість у Конґресі таки знає, що не вільно дискредитувати власного Президента і власної держави.

ЗВЕРНЕННЯ СОБОРУ УАПЦ ДО РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ

21 березня 1969 року відійшов у вічність бл. п. Митрополит Ніканор, великий богослов, борець за незалежність Церкви українського народу, оборонець української правди проти польських, московських і німецьких переслідувань та довголітній зверхник Української Автокефальної П р а в ославної Церкви. Ми — єпископи, священство і обрані представники мирян з Австралії, Австрії, Великої Британії, Бельгії, Німеччини, скандинавських країн та Франції, зібрані 12-14 вересня 1969 року на Надзвичайному Соборі, — обрали Преосвященного Мстислава Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви, надаючи йому титул Архиєпископа Київського і Переяславського, про що Вас, дорогі й улюблені, оцим і сповіщаємо. Цим актом запевнено безперервність дії Української Автокефальної Православної Церкви.

„Минувшина українського народу, — казав у своїй доповіді на Соборі Преосвященний Мстислав, — переконливо свідчить, що обов'язок служіння Богові і людині наш народ вже давно усвідомив як доручене йому післанництво, як обов'язок благовісти Слова Христового і серед інших людей та народів. Щоб як слід виконати цей почесний обов'язок, треба було постійно збагачувати власні духовні скарби, скарби власної душі. Процес збагачування тривав безперебійно за всяких обставин. Цей процес у першу чергу відбувався в лоні Української Православної Церкви, і то від зарання її існування. Всі її установи були поставлені на службу Богові й людині..."

Наші монастирі були не тільки місцями для духовного вдосконалення людини, але й служили народові в усіх його життьових потребах. Українська Церква і всі її установи, зокрема ж церковні братства, були творцями культури, носіями нових течій, державнотворчим чинником і дійсно невід'ємною частиною національного організму. Тому вороги наші, вдаряючи по державі українській, водночас вдаряли і в її Церкву. Тому саме життя Церкви завмирало разом з державою і оживало разом з нею. Відродження нашої Церкви за часів незабутнього Митрополита Петра Могили стало джерелом національного зриву в славну добу Б. Хмельницького, а розквіт її за Івана Мазепи став ґрунтом для дальшого спротиву захланним сусідам. Пізніше нищення Церкви було нищенням нашої національної окремішности, відродження ж її в нашому столітті проходило рівнобіжно з Українською Національною Революцією. Тому саме ліквідацію зовнішніх форм УАПЦеркви в двадцяті й тридцяті роки безбожні большевики проводили як нищення духу самостійности народу.

Ось уже впродовж півстоліття Церква і релігія в Україні зазнають нечуваних переслідувань. Безбожний окупант намагається викоренити всяку релігію, щоб зробити з народу безобличну масу, нездібну піднестися духовно понад матеріяльні потреби людини. Намагається вирвати саму думку про самобутність українського народу й незалежність його св. Православної Церкви, в першу чергу для того, щоб позбавити нащ народ організованої форми національного церковного життя. Та, не зважаючи на все, не вдалося йому й досі вирвати з душі народу нашого прагнення і пориву до надземних вартостей. Не зважаючи на найтяжчі переслідування, не зважаючи на заборону релігійного виховання молоді, віра в Бога в народі живе, про що свідчать заповнені вірними храми, наявність священичих покликань, хрищення батьками своїх дітей, бажання освятити подружнє життя в мурах Христової Церкви.

Вачачи це, безбожний режим толерує там і тут нечисленні вже Божі храми, дозволяє на відправи в них. Але й тут він намагається укласти ці вияви церковного життя в рами своєї колоніяльної політики, під зверхністю чужої нам Московської патріярхії, в системі Російської Церкви, під наглядом поставленого Москвою екзарха, якому присвоєно титул „митрополита Київського", щоб цим титулом вирвати з пам'яті українського народу саму згадку про самостійність і славне минуле в лоні Вселенської Православної Церкви Київської Митрополії, заснування якої благовістив св. Апостол Андрій Первозваний, а фундаменти під мури якої поклав наш Святий і Великий Князь Володимир.

Цей московський екзарх, що нагадує колишніх царських воєвід в Україні, не є виразником волі українського народу і його св. Церкви, яку народ змушений тепер берегти в своєму найпевнішому сховку, — в душі й серці. Бережіть же, наші дорогі й улюблені, її й далі, будьте суверенні духом та вдивляйтесь у майбутнiй образ відродженої з руїн національної й вповні незалежної Української Православної Церкви, яка в минулому здобула для себе повне право бути в лоні Вселенської Православної Церкви рівною в гідності і правах з патріярхіями й іншими автокефальними Церквами Сходу.

Серця наші кров'ю обливаються, коли бачимо ваші душевні страждання, що їх викликає довголітнє переслідування віруючих у Бога й заборона існування нашої рідної Церкви в Україні. Змушені користати офіційно дозволеними формами церковного життя, ви несіть і далі хрест плекання освячених кров'ю мучеників українських церковних традицій і навіть у найлютіше врем'я не відступайте від духовної суверенности та переховуйте і помножуйте найвищі ідеали людства: братню у Христі любов, чистоту сумління та відданість ідеї національної самобутности окремих народів і соціяльної серед них справедливости.

Тож будьте в перших рядах тих, що йдуть шляхом, вказаним Христом Спасителем: тим, що відкидають усяку тиранію, заборону будь - якої релігії, переслідування будь -якої Церкви, будь - якого культу. Свобода неподільна і на сторожі її у всіх можливих виявах повинні стояти всі українці, зокрема ж віруючі, зокрема ж православні, бо Українська Православна Церква завжди була носієм справедливости й любови.

Наїзник з півночі відібрав незалежність Київській Митрополії, але ніхто не може вирвати почуття тієї самостійности з ваших і наших сердець. Плекайте ж її там, у серцях ваших. Нехай будуть вам чужі укази наставлених чужою владою зверхників, зокрема в ділянці міжцерковних відносин, зосібна щодо переслідування людей інших віровизнань. Моліться ж і живіть церковними справами у катакомбах сердець ваших, щоб уникнути викривлень, накинених безбожним режимом.

Усяку можливість використайте для відродження глибокої християнської думки, для визволення церковно-релігійного життя від чужої нашому народові обрядовщини. Наш Собор виніс шерег ухвал, спрямованих на поглиблення духовної творчости, яка послужить нам усім — вам на Батьківщині і нам по всьому вільному світі розсіяним. У першу ж чергу ми й далі намагатимемось допомогти вам не лише словом, але й ділом, інформуючи світ про ваше тяжке положення і страждання. Намагатимемось зрушити сумління людства і збільшити його намагання за свободу людини у всьому світі.

Щоб краще виконати це завдання, ми посилимо заходи для власного самовдосконалення і повного об'єднання наших сил та можливостей, щоб реалізувати те, чого не можете виконати ви: помноження кваліфікованих богословських кадрів, видання богословської і релігійної літератури, поглиблення богословських студій та репрезентацію нашої Церкви й народу в лоні екуменічного руху. Ми й надалі намагатимемось бути голосом вашої душі, як довго замкнені ваші уста.

Усе, до чого кличемо вас, ми старасмося здійснювати поза Батьківщиною постійно зростаючою серед нас любов'ю у Христі й для Христа до наших братів по крові і плоті — українських католиків, євангеликів та всіх віруючих у Єдиного Творця і Вседержителя.

Підносимо наші благання до Всевишнього, щоб кріпив вас Своєю Десницею на вашому страдницькому шляху й віримо у дальшу вашу незламність, як і в те, що недалекий вже той час, коли єдиним серцем і єдиними устами віддамо славу і поклін Господу в мурах вільної Української А в т о кефальної Православної Церкви у вільній українській державі.

Нехай же благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця, і спільність Святого Духа перебувають з усіма нами!

Видано Р. Б. 1969, місяця вересня 14 дня.

Відповідь Р. Рахманного

Протягом останніх 20-ти років часописи українських комуністів у Канаді та ЗСА і пропаґандисти совєтського Києва і Москви не раз виступали з напасницькими статтями проти українського журналіста Романа Рахманного. У зв'язку з слідством і судом над українськими патріотами у Львові 1965-66 рр. (як це описано в книзі В. Чорновола) київська „Літературна Україна" та „Вісті з України" накинулися були на Рахманного, як ворога совєто - російської сиcтеми. Минулого року московський тижневий орган „Новое Время" у своїх семимовних виданнях атакував Рахманного разом з іншими українськими політичними еміґрантами.

Цього року в серпні „Літературна Україна" спеціяльною статтею Д. Павличка спробувала розбити арґументи Р. Рахманного про колоніяльне становище України в СССР. Згодом Л. Дмитерко у статті проти І. Дзюби тричі даремно силкувався доказати збіжність думок цих двох ідеологічно відмінних публіцистів. Потім московська „Литературная Газета" передрукувала статтю Павличка під спеціяльним заголовком, що вказує на прагнення Москви компромітувати Р. Рахманного в очах читачів в Україні та в країнах Заходу. У всіх цих статтях вміщено наклепницькі твердження, мовляв, Р. Рахманний працював за німців в українській газеті у Харкові, хоча Рахманний ніколи в Харкові не був.

Відповіддю на цю плямувальну кампанію Москви та її київських вислужників є, посередньо, книжка статтей Р. Рахманного, що появилася у В-ві „Тризуб" (Вінніпеґ, Канада) п. з. „На 50-ій паралелі — статті і коментарі 1959-1969". В цій книзі вміщено статті, які появлялися протягом останнього десятиліття в різних часописах — українських і англомовних. Передову до вибірки написав редактор „Українського Голосу" Іван Г. Сирник.

Читачі, які в минулі роки читали статті Романа Рахманного, мають тепер нагоду познайомитися з раніше недоступними їм статтями, відновити знайомство з читаними і посідати збірку статтей на 266 сторінок друку. Ознайомившись із змістом цієї книжки, читач ще раз пересвідчиться, що супроти об'єктивної критики й аналізи совєто - російської колоніяльної системи в Україні речники Москви й офіційного Києва не можуть висунути нічого, крім вульґарної лайки та брехливих вигадок.

Книжка Романа Рахманного „На 50-ій паралелі" є початковою відповіддю цього публіциста на негідну кампанію совєтських пропаґандистів проти всіх українських політичних еміґрантів.

Р. Н.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

ВАШІ МЕДИКАМЕНТИ

Недавно А м е риканське Об'єднання Фармацевтичних Виробництв видало для ширшого загалу брошуру, з основними порадами та осторогами якої ми хочемо познайомити читачів. Автори брошури виходять із засади, що успішне вживання різнородних ліків залежить від лікаря, фармацевта і самого пацієнта. Лікар лише приписує, аптекар видає, а споживає ці ліки пацієнт, і важливим є, чи він додержується основних засад, щоб тими медикаментами собі допомогти.

Згадане Об'єднання подає такі поради та пересторогу при вживанні ліків:

— Якщо вам доводиться відвідувати більше як одного лікаря, треба, щоб усі вони знали про всі приписані вам кожним лікарем ліки. Це необхідне не лише для того, щоб запобігти комплікованим наслідкам дії різних ліків, але й тому, що деякі медикаменти можуть викликати певні симптоми, і тоді іншому лікареві важко поставити діягнозу.

— Завжди говоріть новому лікареві чи дентистові про неґативну дію на ваш організм деяких ліків. Особливо зверніть увагу лікаря на такі ліки, які в минулому викликали у вас алерґічну реакцію.

— Не вживайте додаткових медикаментів, що з часом витворюють навик, погану звичку. Такого роду приписані ліки заживайте лише згідно з інструкцією, поданою на пляшці, але й тоді варто запитати лікаря, чи вони в комбінації з іншими ліками не можуть принести вам шкоди. І так, наприклад, насонні засоби не завжди можна вживати з ліками проти болю, а при деяких насонних ліках не вільно споживати алькоголю, бо іноді така комбінація може пошкодити.

— Після заживання ліків завжди скажіть лікареві, чи не мали ви якихось нових симптомів, бо часто визначена для вас доза потребує зміни або реґуляції. Зважте, що організм кожної людини має свої властивості.

— Додержуйтесь поданих на пляшці вказівок, які з доручення лікаря пише фармацевт. Для тих інструкцій завжди є якась причина, часами більше причин, коли лікар їх подає. Наприклад, лік, приписаний для вживання перед їдою, не завжди допоможе, якщо його зажити після їди, натомість деякі ліки, зажиті перед їдою, можуть викликати забурення в шлунку, і т. д.

— Завжди скажіть лікареві, якщо ви приписаного ліку не заживаєте або його взагалі не купували із-за якоїсь причини. Це необхідне тому, що при наступній візиті, досліджуючи симптоми вашої недуги, він може мати враження, що приписав невідповідний лік.

— Не припиняйте вживати приписаний медикамент, якщо за якийсь час вам полегшало, хібащо лікар порадить припинити його заживання. Це особливо важко при різних видах антибіотиків, коли потрібно певного часу, щоб інфекція в організмі повністю припинилась. І тому лікар приписує ці ліки не на час „поки стане легше", а на час, поки інфекція буде усунена.

— Залишки сильнодіючих медикаментів після лікування треба знищити, особливо, коли в родині є діти.

— Ніколи не зберігайте медикаментів в такому місці, де б їх діти могли легко дістати. Також не заживайте ліків у присутності дітей, бо вони часто люблять наслідувати батьків, в результаті чого трапляються отруєння.

— Не завжди довіряйте своїй пам'яті. Вживаючи медикаменти, дуже легко помилитись. Завжди уважно прочитуйте напис на пляшці перше, як заживати лік. Бережіться підвищеної дози. Кожного дня зранку відрахуйте потрібну кількість таблеток і держіть їх окремо.

— Ніколи не діліться своїми ліками з іншими людьми і не приймайте ліків, приписаних іншій людині, хоч і можуть вони бути дані проти „такої самої хвороби". Часто лік, що допомагає одній людині, може пошкодити іншій, яка має „таку саму недугу".

— Якщо напис на пляшці з медикаментами загубився — викиньте цю пляшку, бо за деякий час зможете легко помилитися, зокрема, якщо заживаєте різні медикаменти. Ніколи не змінюйте самовільно написів на пляшці. Коли потрібно додаткових пояснень — робіть їх на окремому папері.

Ніколи не домагайтесь, щоб аптекар поновив вам медикаменти без дозволу лікаря. Вам може здаватись, що у вас та сама недуга, яка була два роки тому, але це не завжди так, і ви легко можете пошкодити своє здоров'я ліком, який допомагав у минулому.

— Тримайте біля себе картку із записом ваших недуг, а зокрема з списком медикаментів, супроти яких ви маєте алерґію. Важливо також мати запис особливих ліків при окремих недугах, наприклад, при діябеті. А при вживанні антикоаґулянтів для „розрідження" крови при серцевих недугах треба мати їх назву і дозу вживання.

— Коли виїжджаєте на довший час поза місце свого постійного замешкання, беріть з собою додаткову рецепту від лікаря на ті самі ліки, що їх вживаєте. Це, в разі потреби, дасть вам змогу не лише набути ті ліки, але й при консультації з іншим лікарем в іншій місцевості дасть йому необхідні відомості про рід ліків проти вашої недуги. При виїзді поза межі ЗСА така рецепта повинна мати назву фармацевтичної компанії, яка лік виробляє.

— Бережіться спекулянтів які продають „з-під поли" різні медикаменти, апарати і т. д. На людському болеві вони набивають собі кишені.

Михайло Прокопів

З ГОРОДИСЛАВИЧ — У СВІТ ШИРОКИЙ

(7)

Ще хочу згадати, що в цій кімнатці на церковних хорах стояв якийсь дивний верстат із прикрученим до нього великим, на 12 цалів колесом із повбиваними в ньому цвяхами та прикріпленими до нього ременями. Казали люди, що це колесо тортур, що на нього клали людину, прив'язували її руки й ноги тими ременями і колесували. На цьому колесі були виведені різні малюнки. Я бачив його ще хлопцем. У 1922 році, коли я приїздив з Америки додому, цього колеса вже не було. Кудись його забрали, а може хлопці спалили на „собітку".

На Великдень Городиславичами нісся гомін дзвонів. Хлопці стріляли з моздірів, ключів, панавок, патронів. Радісним розмовам, сміхові, співами не було кінця. Воскресна резурекція — всеношна починалася ще перед сходом сонця. Під час відправи всі люди виходили з церкви з хрестом попереду, корогвами. Братства жінок і чоловіків ішли з запаленими свічками у руках. Відкривши після обходу церковні двері, священик починав, а всі підхоплювали перше радісне „Христос воскрес". По всеношній люди зносили на церковне подвір'я завинені в біленькі скатерті паски, не раз і по 100 фунтів ваги, кошики з ковбасою, шинкою, хроном, яйцями, сиром, маслом. Уставившись навколо церкви, чекали на священика, який, закінчивши Службу Божу, виходив із свяченою водою і обкроплював паски та людей. Відбувалось все це під спів „Христос воскрес", під гомін дзвонів і постріли з моздірів.

Вернувшись до своїх хат, люди сідали до столу і споживали свячені дари.

По обіді сходилися старші, молодші, дівчата, парубки і діти на церковну площу. Дівчата й хлопці виводили веснянок-гаївок, співали пісень на честь весни. Старші люди розмовляли, приглядалися іграм і хороводам, слухали співу гаївок, із яких мені запам'яталася:

Іде, іде Зельман,
Іде, іде його брат,
Іде, іде вся його родина.
На який ґрунт Зельман,
На який ґрунт його брат,
На який ґрунт вся його родина?
А ми ґрунту не дамо,
Геть тебе проженемо!
Иди геть, йди геть, Зельман,
Иди геть його брат,
Вся Зельманова родина.

Співали ще гаївок про жучка, про Данчика-білоданчика, щоб плив по Дунайчику, виводили „Кривого танцю", „Огірочків" та інше.

З Великоднем була пов'язана в Городиславичах леґенда про пана Скаліша і його наймита.

За моєї пам'яті у минулому столітті жив ще в Городиславичах шляхтич Скаліш, невеликий землевласник, що мав яких 50-60 морґів землі. Мав він гарне господарство серед добре вдержуваного саду, тримав наймитів. У хаті і на подвір'ї у нього була взірцева чистота.

Десь у 80-ті чи 90-ті роки Скаліш дуже зубожів, попав у довги і до того ж на св. Димитрія 1893 року в день храмового празника виникла пожежа, і тоді ж разом з іншими господарствами, в тому числі і мого батька, на Великому Боці погоріла Скалішівка. Не поширився вогонь на ціле село тільки тому, що у Скаліша був великий сад і в ньому селяни придушили вогонь. Сам Скаліш вимандрував до Львова, а Скалішівку виорендував місцевий заможний господар, дяк Гарасим Шуль із прізвиськом Параньків. Але Шуль довго не вдержався і продав маєток селянам. Господарство Шуля із садом і далі звали Скалішівкою, хоч Скаліша вже давно не було.

Розповідали, що в старі часи, ще за панщини, Скалішеві належало городиславське поле, так зване — Кащичі. На самий Великдень Скаліш наказав своєму наймитові запрягти воли і їхати на Кащичі орати поле. Наймит орав, а в той час правилась у церкві Воскресна Утреня. В ту хвилину, як священик проспівав перші слова воскресної пісні, наймит разом із плугом і волами запався у землю. На тому місці виросла дика трава, бур'яни, і цього місця ніяк не можна було управити. Оповідали люди, що на Великдень, коли священик починав співати „Христос воскрес", із-під землі чути було голос наймита, як він погейкує на воли „соб-собе". Розказували мені мої односельчани, котрі прибули з Городиславич до Америки вже по другій світовій війні, що цю леґенду й досі розповідають, пов'язуючи її з колишнім панщизняним і нинішнім колгоспним лихоліттям.

ВЕЛИКІ СТРАЙКИ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ

Хоч уже минуло 65 років від того часу, але ще мов крізь мряку продираються згадки про великі селянські страйки у Галичині в липні 1902 року. Моє село жило тоді спокійним життям, як і решта Галичини, що належала до Австро-Угорської держави. Селяни гнули свої спини перед чужими панами, як і колись за панщизняних часів чи тепер у колгоспній системі. Однак, всюди розносилися вже чутки про підготову селянського страйку, який нібито був єдиним способом вибороти у гнобителів кращу долю.

(Далі буде)

Військова хунта перейняла владу в Болівії

Ля Паз, Болівія. — 26-го вересня військова хунта скинула президента Люіса Адольфа Сілеса Салінаса і проголосила президентом Болівії команданта збройних сил генерала Альфреда Ованда Кандію. Болівія — це вже дев'ята країна в Південній Америці, де виконують владу військові хунти. Першим урядовим актом нового уряду було уповажнення, подібно як і в Перу, прихилить ня закону про Болівійську Філію Американської Нафтової Компанії Ґалф. Болівійська військова хунта, подібно як і в Перу, хилиться до лівого націоналізму і обіцяє широку аграрну реформу. Хунта в Бразилії, Арґентині і в Параґваї більше консервативні. Що новий уряд зробить із американською нафтовою компанією — ще не знати. Генерал Овандо твердить, що нафтовий договір складали американські правники, і цей договір не корисний для Болівії. Генерал Овандо до уряду покликав лівих націоналістичних політиків, подібно, як це було в Перу. Ці політики віддавна домагалися удержавлення деяких закордонних бизнесів. Військова влада швидко старалася унешкідливити своїх противників з партії Соціялістичної Фаляньґи і заарештовано коло 60 осіб. Вже повідомлено, що нав'яжуть дипломатичні зв'язки з комуністичними державами. Генерал Овандо сподівається, що будуть приязні відносини до ЗСА, хоч Болівія залишиться „лівою націоналістичною" країною.

Висліди футбольних змагань українських клюбів

Минулої неділі, 28 вересня ц. р., УСК, Ню Йорк, переміг „Готу" з рахунком 2:0 у мистецьких змаганнях Великої Дванадцятки Німецько - Американського Футбольного Союзу. Ворота стрілили Мфум і М. Чорний.

В суботу, 27 вересня „Тризуб" зремісував 1:1 із „Спартанс" у Філядельфії. Ворота для „Тирзуба" у цих мистецьких змаганнях Американської футбольної Ліґи стрілив Мейнер. „Спартанс" здобули ворота з карного

„Чорноморська Січ", Нюарк, програла мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи із „Ланссерс", Рочестер, з вислідом 1:3. Одинокі ворота „Січі" стрілив Маріян Олексин.

Аматори „А" Січі — Ґалибом, 3:1. Ворота здобули Фармеґа і Бутенко. Аматори „Б" Січі, Бавнд Брук — „Італійці", 2:0. Двоє воріт стрілив Іван Паливода.

ОБРАЗОТВОРЧА СТУДІЯ ЕДВАРДА КОЗАКА

Дітройт. — Під готовну працю до відкриття 11-го жовтня вже розпочала Образотворча Студія, яку провадить видатний мистець Едвард Козак, на спілку із своїм сином, також відомим мистцем мґр. Яремою Козаком. Тепер відбуваються записи нових студійців. Минулого року в Образотворчій Студії ЕКА навчались 25 молодших учнів та студентів, з яких на Виставці в залях КҐКлюбу брали участь 23 особи. Крім ведення Образотворчої Студії, масст. Е. Козак працює тепер над проєктами декорацій та костюмів до нової опери „Лис Микита". Лекції в Образотворчій Студії розпочнуться з понеділька 13-го жовтня.

В СЕРПНІ АМЕРИКАНСЬКИЙ ЕКСПОРТ перевищував імпорт на 205 мільйонів долярів, як звітує Департамент Торгівлі. Експорт становив рекордову місячну суму в серпні — 3,365,100,000 дол., а імпорт виносив 3,180,200,000 дол. В перших вісьмох місяцях цього року експорт виносив на 700 мільйонів долярів більше як імпорт. І експорт і імпорт цього року на 6 відсотків вищі в порівнянні з минулим роком.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що по короткій, а важкій недузі на 79-му році трудолюбивого життя, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, упокоїлась в Бозі, в п'ятницю, 26-го вересня 1969 року наша Найдорожча

МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ, ТЕТА і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
ЕМІЛІЯ З ДОМУ ОНИШКЕВИЧ МАРЧАК-БАРАНСЬКА

вдова по бл. п. о. ОМЕЛЯНОВІ МАРЧАКОВІ-БАРАНСЬКОМУ, бувшому деканові і капелянові УГА.

ПАНАХИДИ у неділю, 28-го і понеділок 29-го вересня о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН у вівторок, 30-го вересня 1969 р. о год. 9:30 ранку з цього ж похоронного заведення до Української Католицької Церкви св. Юра при 7 вул. Схід у Ню Йорку, а після Служби Божої, Тлінні Останки будуть похоронені на цвинтарі Монт Олівет.

В глибокому смутку:

донька: СОФІЯ СТЕЦУРА з мужем ОСИНОМ
сини: РОМАН з дружиною ЛІДІЄЮ
ЯРОСЛАВ з дружиною МАРУСЕЮ і дітьми: НАНОЮ і ОРЕСТОМ
ВОЛОДИМИР з дружиною ШАРІКОЮ і дітьми: ВОЛОДИМИРОМ і ЮРЧИКОМ
брат: ВОЛОДИМИР ОНИШКЕВИЧ з дружиною НАДІЄЮ
братова: ЗЕНОВІЯ ОНИШКЕВИЧ з родиною
внуки: ХРИСТЯ САМІЙЛЕНКО з мужем ОЛЕГОМ
ЛЯЛЯ РОНДЯК з мужем РОМАНОМ і сином ПЕТРУСЕМ
ЛЮБОМИР з дружиною ДІЯНОЮ
сестрінка: ЕВГЕНІЯ КОРЧИНСЬКА з мужем ЗИНОВІЄМ
Ближча і дальша родина

НОВІ ВИДАННЯ

ЖУРНАЛ ДЛЯ ВСІХ

Вийшов друком ілюстрований популярний журнал „ВОЛОСОЖАР" (сузір'я Плеяди), чч. 1-10-11, 1969, з творами відомих письменників. Річна передплата 2 дол., ціна 1 прим. 35 цн., два прим. 50 цн. Усі числа (за минулі роки) висилаємо за 1 дол. Замовляти:

Mr. I. Manylo, Cumberland, Rd. Millville, N.J. 08332, USA

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ВІДДІЛІВ ТА ОКРУГ УНСОЮЗУ І ДЛЯ УСПІШНОГО ЗАКІНЧЕННЯ ЦЬОГОРІЧНОЇ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ НА ПЕРЕДОДНІ XXVII КОНВЕНЦІЇ

— відбудуться —

ОКРУЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ НАСТУПНИХ ОКРУГ:

Дата:	Місцевість:	Доповідачі:
4 ЖОВТНЯ (субота)	МІННЕАПОЛІС Укр. Амер. Дім. Друга Ст. Пів. Схід Початок о год. 7:30 веч.	д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК головний радний
5 ЖОВТНЯ (неділя)	БАЛТИМОР Дім „Самопомочі" 239 Савт Бродвей Початок о год. 3 по пол.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар СТЕПАН ГАВРИШ головний радний
	ФРЕКВИЛ, Па. (Округа твердого вугілля) Клюб св. Михаїла, Route No. 122 Початок о год. 2 по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир АДОЛЬФ СЛОВІК обласний організатор
12 ЖОВТНЯ (неділя)	НЮ ГЕЙВЕН Церковна Заля 567 Джордж Ст. Початок о год. 3:30 по пол.	ЙОСИП ЛИСОҐІР головний предсідник
	ПІТТСБУРҐ Пін Рузвелт Готель Пенн Аве. і 6 вулиця Початок о год. 3 по пол.	ПЕТРО ПУЦИЛО головний касир АНДРІЙ ДЖУЛА головний радний АДОЛЬФ СЛОВІК обласний організатор
	НЮАРК Український Народний Дім 140 Проспект Аве. Ірвінґтон, Н.Дж. Початок о год. 5 веч.	ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар АННА ДУБАС головна радна СТЕПАН ГАВРИШ головний радний

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 8 серпня 1969 р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий

ТАТО, БРАТ, ВУЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.
ТЕОФАН ВОЛОСЯНСЬКИЙ

В часі нашого безмежного горя і смутку багато наших Рідних, Приятелів і Знайомих несли нам, в різний спосіб, поміч, стараючись облегшити наш важкий біль, за що цією дорогою складаємо Всім нашу найщирішу подяку.

Складаємо сердечну подяку Всеч. Отцям ЧСВВ: о. Н. Кузьмакові, пароховi церкви св. Юрія, о. Д-рові Ю. Катрієві, о. Х. Войтиші, о. С. Голикові й о. Д-рові А. Гавалюкові за відправлення Парастасу, Панахид, Заупокійної Служби Божої та відпровадження Покійного на місце Його Вічного Спочинку.

Висловлюємо щиро-сердечну подяку п. В. Іванчишинові, який, не зважаючи на перевтому після попередніх недоспаних ночей, на першу відомість про трагедію, спішив своїм автом з братом і братанком Покійного, в ночі, серед жахливої бурі і дощу до віддаленої 60 миль лікарні.

Спеціяльна подяка Мґр. Л. Крушельницькому, диригентові хору „Думка", за його невтомну і віддану працю і поміч родині при полагодженні всіх похоронних справ включно з поминками.

Щиро дякуємо за глибоко змістовні прощальні слова, які виголосили на Панахиді інж. Р. Степаняк від хору „Думка" і мґр. А. Луцький від Філії „Просвіта" в Ст. Самборі.

Наша окрема щира подяка Членам хору „Думка", які під диригентурою мґр. Л. Крушельницького прекрасними голосами відспівали Панахиди в намірені Покійного.

Щире від нас Спасибі за численні квіти-вінки, пожертви на Служби Божі, а зокрема дякуємо за жертви на добродійні цілі.

Дуже дякуємо за висловлені співчуття чи то особисто, листовно або телеграмами.

Щире Спасибі Приятелям Покійного, які, не тільки взяли участь в похоронах мимо робочого дня, але дали свої авта для охочих їхати на цвинтар.

В часі поминок промовляли та теплими словами згадували Покійного Мґр. Л. Крушельницький, п. М. Кузик та п. Б. Вовчик з Чикаґа, за що сердечно дякуємо.

Дякуємо похоронному заведенню Петра Яреми за зразкове переведення похоронів.

Ще раз від щирого серця дякуємо Всім, які віддали останню прислугу Покійному. Хай Всемогучий Господь нагородить Вас Своїми Щедрими Ласками.

Горем прибита — РОДИНА

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

висловлює глибоке співчуття редакторові АНТОНОВІ І. ДРАГАНОВІ в його великому горі — смерть 17-річного сина

БОРИСА ДРАГАНА

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п.
ІВАНА МИХАЙЛОВА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в суботу, 4-го жовтня 1969 року
о 8-ій год. ранку
в ЦЕРКВІ СВ. ДУХА в ЧЕСТЕР, Па.

Рівночасно цього дня по Службі Божій відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА ГРОБІ ПОКІЙНОГО

До участи в Молитвах Приятелів і Знайомих Покійного просять —
дружина — ВОЛОДИМИРА
донька — АННА з Родиною

В ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього МУЖА й БАТЬКА

бл. п.
БОГДАНА ПЕЛЕНСЬКОГО

(колишнього старшини Української Армії Української Народної Республіки й б. професора гімназій)

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА ТА ПАНАХИДА

в Церкві СВ. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ
(Українська Католицька Парафія)
в ЧИКАҐО, Ілл., при 2250 W. Cortez St.
в п'ятницю, 3-го жовтня 1969 року
о год. 8-ій рано

До участи в Богослуженнях за Покійного просять Рідних і Приятелів
вдова — СТЕФАНІЯ
син — ЯРОСЛАВ з дружиною ХРИСТИНОЮ

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Найдорожчого ТАТКА

бл. п.
о. ВАСИЛЯ МИГАЛЯ

буде відслужена
в неділю, 5-го жовтня 1969 року
о год. 11-ій рано
в Церкві ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ НЕУСТАЮЧОЇ ПОМОЧІ в ДЕАРБОРН ГАЙТС, Міч.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

а по полудні

ПАНАХИДА

на ЦВИНТАРІ СВЯТОГО ГРОБУ

З ПОСВЯЧЕННЯМ НАГРОБНОГО КАМЕНЯ

на СВІЖІЙ МОГИЛІ Найдорожчої МАМЦІ

бл. п.
КЛИМЕНТИНИ МИГАЛЬ

Рідню, Приятелів і Знайомих про згадку Покійних в своїх Молитвах просить
СТЕФАНІЯ — донька

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Евгенії Ференцевич

на Фонд Беатифікації Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького на руки Постулятора о. М. Гринчишина суму 105.00 долярів зложили:
БУРАЧИНСЬКІ, ГРИГОРЧУКИ, МЕЛЬНИКИ, ПАНЧУКИ, ПОПОВИЧІ, ТКАЧУКИ, ХАРКЕВИЧІ, ЯНЧИШИНИ

Шикаго, Ілл.

Для вшанування світлої і блаженної пам'яті наших Дорогих і Незабутніх

Леопольдини й Дениса Омельських

на Фонд Катедри Українознавства в Гарвардському університеті жертвуємо 200.00 долярів
д-р мед. ЕВГЕН ОМЕЛЬСЬКИЙ — син
Д-р мед. ЛЮЇЗА ОМЕЛЬСЬКА — невістка
Д-р мед. ПАВЛО М. ОМЕЛЬСЬКИЙ — внук

Шикаго, Ілл.

В п'яту річницю болючої втрати, в пам'ять нашого Тіточного Брата і Вуйка

бл. п. д-ра ТЕОДОРА БЕЛЕЙ

на Собор св. Софії в Римі, складаємо 30.00 долярів:
Анна і Прокіп МАТИЦІВ
Таня ВИННИЧЕНКО
Лариса ЕЛІЯШЕВСЬКА

Замість квітів на свіжу могилу Шкільного Товариша

бл. п. РОМАНА КУЗІВА

пожертвував 10.00 долярів на Фонд Катедри Українознавства
мґр. ЮЛІЯН БАЧИНСЬКИЙ

Замість квітів на могилу Батька нашої Подруги

бл. п. ЕВСТАХІЯ БЕХМЕТЮКА

складає 20.00 долярів на цілі НТШ в Сарселі
ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ"

ІЗ ЗВЕРНЕННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УККА ДО ГРОМАДЯНСТВА

Громадяни і Громадянки!

Ми стоїмо на порозі ювілейних дат: 30-ліття Українського Конґресового Комітету Америки і 20-ліття Українського Народного Фонду.

Ми, це давня українсько-американська спільнота, давно-прибулі і тут роджені, і „нова" українсько - европейська еміґрація, що поселилась тут по Другій світовій війні. Всі ми громадяни цієї гостинної та багатої країни. І не мало нас. Може мільйон, а може й більше.

Оглядаючись назад та обсервуючи наше сучасне життя, мусимо з вдоволенням ствердити, що нашій українській громаді в Америці є притаманне оце відчуття, що ми є велика спільнота з великими завданнями, потребами та відповідальністю перед землею наших батьків, перед сестрам і братам, що живуть і борються за своє вільне існування в поневоленій Україні.

Живемо організовано в багатьох містах. Цілком натурально, що процес організування завершився однією спільною, загально - національною установою, що об'єднує та репрезентує українську спільноту в Америці. І так, постав Український Конґресовий Комітет Америки, у Вашинґтоні, в травні 1940 року, в час Другої світової війни, коли 805 делеґатів із 168 громад відбули свій Перший Конґрес і створили Конґресовий Комітет. В тім же Вашинґтоні відбувся Четвертий з черги Конґрес 5-6 листопада 1949 року і на ньому був покликаний до життя Український Народний Фонд, що став фінансовою базою праці УККА. Тоді ж винесено постанову: „Встановляється Національний Даток в сумі десять долярів річно, що його обов'язково повинен зложити протягом кожного року кожний українець і українка у віці від 18 років почнаючи, та які мають самостійний заробіток."

Коли переглядаємо картотеку наших Платників в Канцелярії Українського Конґресового Комітету, то бачимо, що маємо там постійних точних Платників Національного Датку, які впродовж 19-ти літ не проминули жодного року, щоби не надіслати своїх 10 долярів. Маємо також в тій картотеці і таких людей, що рікрічно присилають по 25 — 50 — 100 долярів і від декількох літ організувались у спеціяльні „Конґресові Клюби" 25, 50 і 100 долярових Платників.

Але маємо також не десятки, а тисячі громадян, що працюють і проживають у добрі та про УНФОНД може і справді не знають.

Мусимо ствердити, що ніяка національна справа не може держатись тільки на ідеалістах, на ентузіястах, бо їх замало. До загально - національної справи повинен стати увесь свідомий загал.

З пожертв української громади в минулому станув пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні, відбувся Перший Світовий Конґрес Вільних Українців, створено П е р ш у Катедру, Українознавства при Гарвардському Університеті. З тих пожертв УККА веде впродовж 30 літ широку інформативну працю.

Ми щиро Вам вдячні за Ваші дотеперішні пожертви для праці УККА. Ми переконані, що і в цьому році двох Ювілеїв — 30-ліття УККА і 20-ліття УНФОНДУ — Ви не відмовите своєї вплати, за що складаємо Вам щиросердечну подяку.

Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки

Вересень 1969 р.

20-ліття Пластової Станиці в Чикаґо

Дня 4 жовтня 1969 р. українська громада відзначить 20-ліття Пласту в Чикаґо Ювілейним стодоляровим бенкетом.

З радістю відмічуємо, що організації, батьки пластової молоді, прихильники Пласту та пластунки і пластуни прихильно прийняли наш заклик до них і ласкаво закупили вже стодоларові білети на бенкет.

В бенкеті візьме участь голова Головної Пластової Ради пл. сен. Юрій Старосольський, представники Крайової Пластової Старшини та в мистецькій частині, крім виступу пластової молоді, виступить співак, артист Метрополітальної Опери Андрій Добрянський.

Провід Пласту в Чикаґо подає, як подяку, першу листу добродіїв та товариств, що закупили вже стодоларові білети:

Інж. Антін Артимович, п. Володимир Березецький, інж. Ігор Білинський, п. Степан Борисевич, п. Петро Брама, д-р Ераст Бурачинський, д-р Ірена Васинчук, д-р Роман Вірщук, д-р Емілія Войнарівська, дир. Ярослав Войнарівський, п. Роман Вжесневський (Торонто), п. Михайло Вольчанський, п. Павло Вишницький, інж. Андрій Гарасовський, п. Алан Гартнер, д-р Петро Гладкий, мґр Михайло Головатий, д-р Михайло Головатий, д-р Юрій Городиловський, інж. Дмитро Григорчук, інж. Орест Гриневич, д-р Анастазій Горчинський, мґр Іван Ґула, д-р Ярослав Данилишин, д-р Іван Дачишин, інж. Остап Держко, д-р Мирон Дулин, п. Богдан Дурбак, п. Роман Завадович, д-р Роман Залуцький, д-р Володимир Кассараба, п. Іван Каспрік, п-і Олена Квірнбах, інж. Юрій Кекіш, д-р Ярослав Кокорудз, п. Карло Крайник, інж. Олександер Когут, інж. Юрій Кузик, п. Любомир Кузик, інж. Степан Куропась, адв. Юліян Куляс, мґр Ярослав Кульчицький, д-р Тома Лапичак, д-р Анатолій Литваківський, п. Осип Литвинишин, д-р Мирослав Лібер, мґр. Тарас Ліськевич, д-р Іван Лисейко, д-р Григорій Лозинський, п. Тарас Лушпинський, д-р Василь Марчук, п. Андрій Матвіїшин, д-р Андрій Мацюрак, д-р Ігор Мельник, мґр Андрій Мельник, п. Василь Музика, адв. Ілля Мула, дир. Роман Мицик, д-р Володимир Мінкович, інж. Юрій Ожґа, д-р Кость Олексюк, п. Микола Оленич, ред. Михайло Панасюк, п. Володимир Палій, д-р Ярослав Панчук, д-р Василь Петрина, п. Теодор Пилявка, інж. Дмитро Пілецький, дир. Омелян Плешкевич, д-р Володимир Помірко, д-р Петро Попович, п. Роман Проців, д-р Олександер Рейнарович, д-р Модест Ріпецький, д-р Іван Рудавський, п. Роман Савка, д-р Павло Сидор, д-р Павло Синиця, п. Іван Скубяк, д-р Роман Сосенко, д-р Теодор Ткачук, д-р Богдан Ткачук, д-р Павло Турула, д-р Олександер Фаріон, п. Василь Федорів, д-р Роман Фільварків, д-р Роман Филипович, інж. Теофіль Фурович, д-р Мирослав Харкевич, д-р Петро Харук, д-р Ахіль Хрептовський, д-р Богдан Целевич, д-р Ігор Цимбалістий, д-р Олександер Цибрівський, інж. Микола Чемеринський, інж. Степан Чичула, д-р Осип Шандра, п. Осип Шарун, д-р Арсен Шпур, п. Василь Шуя, д-р Григорій Щербанюк, УНС Відд. 221 св. Стефана, УНС Пластовий Відділ ($500.00), Провидіння, Пластовий Відділ, УРС Відділ 207, Українська Каса „Самопоміч", Об'єднання Українських Ветеранів.

Пластова Станична Старшина в Чикаґо

Пам'ятник Т. Шевченкові в Арґентині

Буенос Айрес. — Дня 12 вересня відбулося в Осередку УЦР засідання Комітету Будови Пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айрес. За Проєкційно - будівельну Комісію звітував її голова Іван Чарнецький, за фінансову Комісію її скарбник Михайло Гнатишин, за Ревізійну Комісію її голова дир. Богдан Яхно. Члени Комітету довідалися, що Проєкційно-будівельна Комісія завершила свою обширну діяльність і має все готове до відкриття Виставки Проєктів пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі, що відбудеться в сальонах Міської Ради в Буенос Айресу та Шевченківсься інавґурація проєктів, жюрі із представників міста Буенос Айресі та Шевченківського Комітету повинне видати своє рішення, призначуючи нагороди за прислані проєкти. Фінансова Комісія подала до відома, що помимо важкої економічної ситуації в Арґентині, сума зібраних фондів вже перейшла 10-ть мільйонів арґ. пезів. Адміністративні видатки зв'язані із акцією будови пам'ятника, є мінімальні, всю працю виконують відповідні члени Комісії та голова Комітету д-р В. Іваницький безплатно. Тому Комітет не має жадних адміністративних видатків, окрім на пошту і т. п. Тому всі пожертви на будову пам'ятника Т. Шевченкові в дійсності будуть зужиті виключно на цю ціль. За Ревізійну Комісію звітував її голова, який зазначив, що Комісія, провіривши все діловодство, знайшла його у взірцевому порядку і запропонувала висловити М. Гнатишинові, скарбникові Комітету, щиру подяку за безкорисний великий вклад праці на ведення книговодства Комітету.

Виставка проєктів пам'ятника вже відкрилась, вона триватиме до 4-жовтня.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ВИЙШЛА НОВА ГРА-СКЛАДАНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Філядельфія. — До випущених весною цього року вирібнею „Освіта" двох іграшок - складанок з українською тематикою „Українська садиба" та „Веснянки", долучився тепер третій випуск тієї ж фірми — складанка-абетка. Всі літери абетки розміщені у формі шахівниці, при тому кожна літера має малюночок, ак напр. „а" — авто, який можна вийняти і вкласти назад. Дитина в процесі складання заучує абетку, сприймаючи це як приємну розвагу. Гри - складанки пляшуються при співпраці фахівця з дошкільного виховання Ярки Телепко, а виконує їх молода мисткиня Софія Лада - Зубар.

ТАРЗАН, ч. 6253. На шляху до мото-мотів.

Думаючи, що вони мусять бути в джунґлії, щоб визволити таку гарну дівчину, як була медсестра Наомі, Тарзанові товариші навага весело йдуть за ним, глибоко в ліс мото-мотів.

Веди нас, Тарзане, до мото-мотів і до гарної дівчини Краймі!

Де вона, де наша красуня, Тарзане?

Ось там вона, сотнику Дикий Коте!